

pligtens bortfald ved dødsfaldet være beskattet; når det samtidig som betingelse for de offentligt skiftede boers skattepligt alene stilles, at de er undergivet behandling her i landet, medens det ikke kræves, at de har henstået under behandling en vis tid, og endelig skattepligten opretholdes indtil skiftebehandlingens ophør, opnås den ønskede kontinuitet i beskatningen af afdøde og det offentligt skiftede bo og for så vidt lighed i beskatningen af de offentligt og de privat skiftede boer.

Om de nærmere regler om omfanget af dødsboers skattepligt henvises til afsnit II og bemærkningerne hertil, ligesom der om indkomstopgørelsen for dødsboerne henvises til reglerne i afsnit III og bemærkningerne hertil.

Til § 2.

Efter statsskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, jfr. § 4, stk. 2, og § 6, stk. 2, er personer, som uden at være bosat her i landet her ejer fast ejendom eller tiende eller har del i sådan ejendom eller nyder indtægter af samme eller af fideikommiskapitaler, herunder kapitaler, båndlagte i overensstemmelse med reglen i lov nr. 563 af 4. oktober 1919 § 4, eller som udøver eller er deltager i nogen næring eller virksomhed her i landet, skattepligtige af den fra disse kilder hidrørende indtægt, ligesom de i henhold til statsskattelovens § 10, jfr. § 13, stk. 2, er formueskattepligtige af den formue, hvorfra disse indtægter hidrer. Efter statsskattelovens § 2, stk. 2, jfr. § 10, er dødsboer, der behandles i udlandet, skattepligtige her under lignende forudsætninger. Endvidere er efter ligningslovens § 3, stk. 2, personer, der uden at være bosat her i landet som kommanditister eller partredere deltager i et her hjemmehørende selskab, skattepligtige af den indtægt, de oppebærer i denne egenskab, og af den formue, hvorfra indtægten hidrer.

Disse bestemmelser om begrænset skattepligt er i princippet opretholdt ved bestemmelserne i paragraffens stk. 1, c) og d).

Bestemmelsen under punkt c) om skattepligt ved erhvervsvirksomhed her i landet er dog udformet på linje med den tilsvarende bestemmelse i § 2, stk. 1, a) i lovebekendtgørelse nr. 377 af 20. december 1961 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. Herved fastslås det nu udtrykkeligt i loven, at det er en betingelse for den her omhandlede skattepligt, at erhvervsvirksomheden udøves fra et fast driftssted her i landet; dette er i overensstemmelse med den fortolkning, der i praksis er fulgt med hensyn til statsskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, sidste led. Endvidere er skattepligten — som nævnt på linje med, hvad der nu gælder for aktieselskaber m. v. —

udvidet til at omfatte alle tilfælde, hvor udenlandske personer og dødsboer har ret til andel i overskuddet af herværende virksomheder.

Bestemmelsen under punkt d) om begrænset indkomst- og formueskattepligt med hensyn til fideikommiskapitaler er udformet under hensyn til lov nr. 139 af 1. maj 1954 om familiefideikommissers overgang til fri ejendom. Også efter gennemførelsen af denne lov vil der kunne bestå fideikommissier her i landet, jfr. således navnlig § 6, stk. 3, om udsættelse i visse tilfælde af ophævelse af et fideikommiss, og en hjemmel for beskatning af udlændinge med hensyn til indtægtsnydelse af fideikommissier her i landet er derfor ikke overflødiggjort ved den nævnte lov. Ved den foreslåede udformning i § 2, stk. 1, d), af den omhandlede bestemmelse er i det hele anvendt den i § 2, stk. 1, i den nævnte lov af 1954 indeholdte definition af familiefideikommissbegrebet, ligesom medtagelsen under skattepligten af de i henhold til den nævnte lovs § 6 båndlagte kapitaler og indtægterne heraf er i overensstemmelse med bestemmelsen i lovens § 16; der henvises herom i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til § 34.

I stk. 1, a), er det foreslået, at indkomst af den i forslaget § 42, nr. 1, nævnte art (løn, honorar, tantieme og andet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold), der oppebæres her fra landet for virksomhed udført her i landet, bliver gjort til genstand for begrænset skattepligt. Det samme gælder ifølge stk. 1, b), indkomst af den i § 42, nr. 2-8, omhandlede art, der oppebæres her fra landet. Det vil sige, at alle sådanne indkomster, der efter deres art er genstand for indeholdelse af skat, herunder indkomstarter, der i henhold til § 42, nr. 8, efter finansministerens bestemmelse skal betragtes som A-indkomst, er skattepligtige for modtageren, selvom denne ikke er fuldt skattepligtig her i landet. For de under stk. 1, b), omhandlede indkomstarter er det alene en forudsætning for den begrænsede skattepligt, at de oppebæres her fra landet; det er således for de i § 42, nr. 2, nævnte indkomstarter (godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, kommissioner og lign.) uden betydning, om de ydes for virksomhed udført her eller i udlandet, ligesom det for de i § 42, nr. 3, nævnte indkomstarter (pension, ventepenge og lignende ydelser) er uden betydning, om den tidligere tjeneste er udført her eller i udlandet.

Som nævnt er det en betingelse for skattepligten i henhold til stk. 1 a) og b), at den pågældende indkomst er oppebåret her fra landet. Dette må forstås i overensstemmelse med reglerne i forslaget § 43, stk. 1, b), jfr. § 45, stk. 3, således at skattepligt ikke